

במי פגעה הקדחת?

לזקוף לזכותה — סימן שהתעברותה היתה ללא דופי. הבת הבכורה „ואדית“ הניבה ב־540 ימי חליבה 8850 ק"ג חלב בן 4% שומן. הבת השנייה שעומדת לפני המלטתה הראשונה מעוררת תקוות טובות ויש לקוות שלא תבייש את אמה ואת אחותה הבכירה.

אכן היתה „ורודה“ מעמודי התווך של עדרנו וחבל מאוד שהקדחת הכריעתה בטרם הספיקה להעניק לעדרנו את כל הטוב שהיה צפון בה.

„תיס“ לא נפלה בהרבה מ„ורודה“. היא הובאה מאמריקה ורכשונה באפריל 1950. היתה זו פרה „עמוקה“ וגמלונית, אם כי לא הצטיינה ביפיר המראה כ„ורודה“.

גם היא היתה מתעברת באופן נורמלי מדי שנה בשנה והספיקה להמליט ארבע פעמים ופעם אחת הפילה. היא מתה מקדחת בגיל של שבע כשהיתה בהריון גבוה. כל הוולדות שלה — בנות. הראשונה מתה בגיל של שבוע; יש להניח שטלטולי הדרך גרמו להחלשת האם בסוף ההריון. שאר הבנות גדלו יפה ושתיים עומדות כבר בעדר הפרות „תיס“ הניבה בס"ה 23.000 ק"ג חלב בן 3,5% שומן ב־1630 ימי חליבה.

הבת הבכורה „תלילה“, הינה פרה יפה, בעלת מבנה סימטרי ועומדת בתקופת חליבתה השנייה. תנובתה הראשונה, כמבכירה, הסתכמה ב־4920 ק"ג חלב ב־303 ימי חליבה, ואחרי ההמלטה השנייה השיא היומי שלה הגיע ל־30 ליטר.

גם הבת השנייה „תנובה“ דומה בכל לאמה. היא המליטה בפעם ראשונה לפני ששה חדשים בערך ותנובת השיא שלה היתה 24 ליטר ליום. גם הבנות התעברו באופן נורמלי, ואין צורך לטפל בהן באופן מיוחד. הבת השלישית הגיעה כבר לגיל של שנה ואף היא יפה מאוד.

לא על נקלה הוכרעה „תיס“ על ידי הקדחת. מיד לאחר בואה ארצה היא חלתה באנאפלאזמה והבריאה. ב־1951 הותקפה בקדחת „שלושת הימים“ — רבצה כשלושה שבועות בחצר ללא יכולת לקום כשהיא נתונה במצב של הריון גבוה. עמדו לה כוחותיה והיא התגברה גם על התקפה

העדר שלנו מותקף מדי פעם על ידי הקדחת ורגילים אנו לצרות שמחלה זו מביאה עמה, אולם בהתפרצות האחרונה היא הפילה חללים רבים ואף יקרים מאוד שכמותם לא ידענו. אבדו לנו הפעם פרות „אמהות“ שאין להעריכן במחיר המקובל בשוק הבהמות. בין קרבנות הקדחת היו שתי אמהות אשר ערכן הגידולי היה רב מאוד ואפשר להגיד ללא היסוס שהן מתו קודם זמנן, בעוד כוחן עמחן להרבות בצאצאים ולהניב חלב בשפע.

ברצוני, איפוא, להעמיד ציון לשתי האמהות „ורודה“ ו„תיס“.

„ורודה“ נולדה בספטמבר 1948 ברמת־השופט ואנחנו קנינו אותה במאי 1949, כשהיא היתה בת 7 חדשים בערך. בימים ההם, עם ראשית פיתוח הענף במשקנו, לא נהגנו לקנות עגלות קשישות כאלה כי מחירן היה גבוה, ובמעט הכסף שעמד לרשותנו רצינו לרכוש מספר גדול ככל האפשר של ראשים; משום כך היינו רוכשים על הרוב עגלות קטנות בגיל של 3-4 חדשים לכל היותר. במקרה של „ורודה“ הרשינו לעצמנו קניה יוצאת מגדר הרגיל, כי תלינו בה תקוות מיוחדות כחומר רבייה משובח ואמנם לא אוכזבנו. העגלה „ורודה“ גדלה והיתה לפרה יפת־מראה, מצטיינת בטי־פוסיותה החלבנית, בעלת עטין יפה וסימטרי שהיה נוח מאוד לחליבה; גם צבעי כסותה היו נעימים לעין רואיה. לפי גזעה נמנתה על הדור הראשון להכלאה הולנד־דמשק. „ורודה“ היתה גם פרה ולדנית; היתה מתעברת ללא „טיפולים“ מיוחדים ובמשך שבע שנות חייה המליטה חמש פעמים — 3 עגלות ו־2 עגלים. אחת הבנות „ואדית“ (נולדה בואדי בעונת המרעה) כבר המליטה שלוש פעמים והולכת בדרכי אמה ואף עולה עליה בתנובה. הבת השנייה עומדת לפני המלטתה הראשונה והשלישית הגיעה לגיל ההרבעה.

„ורודה“ עצמה היו לה עד יום מותה חמש תקופות חליבה והיא הניבה 23.500 ק"ג חלב בן 3,8% שומן ב־1440 ימי חליבה. תקופות החליבה שלה היו קצרות, פחות מ־300 יום, ואף זאת יש